

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กุลพล พลวัน. ปัญหาการสอบสวนคดีอาญาในประเทศไทย. รวบรวมบทความเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญานานาประเทศ. ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ. กรมอัยการ. (ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่พิมพ์)

กุลพล พลวัน. มาตรการใหม่ในการให้ความเป็นธรรมในการสอบสวนคดีอาญา. เอกสารการสัมมนาเรื่องการบริหารงานยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม, ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด. 2534.

กุลพล พลวัน. การสืบสวนดำเนินคดีด้านป่าไม้. กองวิชาการ. สำนักงานอัยการสูงสุด. 2537.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2533.

โกเมน ภัทรภิมย์. การแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับอำนาจสอบสวน. รวบรวมบทความเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญานานาประเทศ. ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กรมอัยการ. กรุงเทพมหานคร. ห้างหุ้นส่วนจำกัดชุดติมาการพิมพ์. (ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่พิมพ์).

กฎหมายระเบียบเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. กงนิติการและพิสูจน์หลักฐาน.

สำนักงาน ป.ป.ส. พิมพ์ครั้งที่ 2., บริษัทรวุฒิการพิมพ์จำกัด, 2528.

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ.2523

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2536

คณิต ณ นคร. การสอบสวนผู้ต้องหา. เอกสารการประกอบสัมมนาเรื่องการบริหาร
งานยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม. ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ
สำนักงานอัยการสูงสุด 2534.

คณิต ณ นคร. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์นิติธรรม. 2536.

คณิต ณ นคร. ฐานะของผู้ถูกกล่าวหาในคดีอาญา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการบริหาร
งานยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมในสังคม. ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ
สำนักงานอัยการสูงสุด. 2534

คณิต ณ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2535

คู่มือการคุ้มครองผู้บริโภค. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร. บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์. 2534

คู่มือการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวน. สำนักงาน ป.ป.ป. พ.ศ. 2534.

จิตติ ติงศภัทย์. กฎหมายอาญาภาค 1. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.

พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร. แสงจันทร์การพิมพ์. 2529

ชวน หลีกภัย. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา. 2535.

ทวี กลัยพงษ์. คำอธิบายพระราชบัญญัติล้มละลายพหุศักราช 2483. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร. กรุงสยามการพิมพ์. 2523

ธานินทร์ กรีวิเชียร. "กฎหมายกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง." การฉ้อราษฎร์บังหลวง

หนังสือชุดแผ่นดินไทย เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี. 2520.

นิติธรรม. ความรับผิดชอบในทางอาญา. วารสารทนายความ. ปีที่ 3. ฉบับที่ 16 (สิงหาคม
2536).

บรรหาร ศิลปอาชา. คำแถลงการณ์นโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา. 2538.

บัญชีเปรียบเทียบพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. เดิมกับร่างพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (ชุดที่ 2).

เอกสารสำนักงาน ป.ป.ป. (ไม่ปรากฏปี พ.ศ. ที่พิมพ์)

บันทึกกฎหมายสิงคโปร์เกี่ยวกับการฉ้อราษฎร์บังหลวง. เอกสารสำนักงาน ป.ป.ป.

พ.ศ. 2534.

บทความวิชาการ : รายงานสนทนากับผู้บ้านเมือง เรื่อง "เจ้าหน้าที่ของรัฐกับการ

ฉ้อราษฎร์บังหลวง". วารสารข้าราชการ. ปีที่ 31. ฉบับที่ 3. (มีนาคม 2529).

ประสิทธิ์ คำรังชัย. บทบาทของ ป.ป.ป. วารสารข้าราชการ. ปีที่ 31. ฉบับที่ 3.
(มีนาคม 2529)

ประสิทธิ์ คำรังชัย. นักรบราชบัลลังก์. วารสารข้าราชการ. ปี 28. ฉบับที่ 11,
พฤศจิกายน 2526.

ประสิทธิ์ คำรังชัย. วิธีแก้คอร์รัปชันให้ได้ผล. วารสารข้าราชการ. ปีที่ 35. ฉบับที่ 4,
กรกฎาคม-สิงหาคม. 2533.

ประสิทธิ์ คำรังชัย. 20 ปี ของ ป.ป.ป.กับการต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง.
มติชนสุดสัปดาห์. ปีที่ 5. ฉบับที่ 758-760, 25-38.

ป.ป.ป.กับอำนาจสอบสวนคดีคอร์รัปชัน. เอกสารการสัมมนา. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
ธรรมศาสตร์ ร่วมกับ สำนักงาน ป.ป.ป.. 2537.

ประชา เหล่าเจริญ. รายงานการศึกษาคุณภาพของป้องกันและปราบปรามการทุจริตของ
I.C.A.C.. 2536.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา

ฝ่ายปกครองกับการดำเนินคดีอาญา. มุขข้าราชการ. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (รายวัน).

19 กันยายน, 2537.

พระศักดิ์ ผ่องแผ้ว. ออมบุคส์แมน: การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งผู้ตรวจราชการ
แผ่นดินของรัฐสภาในประเทศไทย. ผลงานวิจัยเสนอต่อคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
พ.ศ. 2533.

พระราชบัญญัติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. 2526

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2529 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2534

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ถึง
พ.ศ. 2530.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519.

พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ถึง พ.ศ. 2532.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2538.

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483.

ยื่นหยัด ใจสมุทร. คำอธิบายพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์
แสงสุทธิการพิมพ์. 2533.

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่..)

พ.ศ.... (ไม่ปรากฏแหล่งที่พิมพ์และปี พ.ศ.ที่พิมพ์)

ร่าง (ชุดที่ 1) พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (ฉบับที่..) พ.ศ.... เอกสารสำนักงาน ป.ป.ป.

(ไม่ปรากฏปี พ.ศ.ที่พิมพ์).

รายงานการปฏิบัติราชการการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2525

และ 2526. กองวิจัยและวางแผน สำนักงาน ป.ป.ป. กรุงเทพมหานคร.

รายงานผลการปฏิบัติราชการคณะกรรมการ ป.ป.ป. กรุงเทพฯ อัมรินทร์พรินดี กรุ๊ป จำกัด

ประจำปี 2537-2539.

รายงานการศึกษาคุณภาพการป้องกันและปราบปรามทุจริตของ I.C.A.C. . คณะกรรมการ.

พ.ศ.2536

ร่าง (ชุดที่ 2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน-

วงราชการ. (ฉบับที่...) พ.ศ.... สำนักงาน ป.ป.ป., (ไม่ปรากฏปี พ.ศ.

ที่พิมพ์)

วิชา มหาคณ. กฎหมายล้มละลาย ฉบับสมบูรณ์. หลักกฎหมายและแนวทางปฏิบัติ.

พิมพ์ครั้งที่ 3. นานาส์พิมพ์. 2535.

วารสารสำนักงาน ป.ป.ป.. ปีที่ 2. ฉบับที่ 2. ตุลาคม 2521.

ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและ
กระบวนการยุติธรรม. วารสารนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ปีที่ 9.
ฉบับที่ 2. 2520.

มติที่ 3 ของกฎหมาย. วารสารกฎหมายปกครอง. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2525.

สัญญา ธรรมศักดิ์. ประภาศน์ อวยชัย. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ภาค 1 ถึง ภาค 3. พิมพ์ครั้งที่ 6. สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา.
กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานครพิมพ์. 2529.

สติ ตูวิเชียร. กองปราบปรามกับการสอบสวนความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ. เอกสาร
วิจัยสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการศึกษากกรมตำรวจ 2533.

สมใจ เกษรศิริเจริญ. การสืบสวนของ ป.ป.ป. กรณีทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ.
วิทยานิพนธ์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

หยุด แสงอุทัย. ศ.ดร.. ใครมีอำนาจสอบสวน. หนังสืออัยการกับการสอบสวนคดีอาญา.
กองวิชาการ กรมอัยการ. ไม่ปรากฏปี พ.ศ.

อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ. รศ.ดร.. ประมวลกฎหมายอาญาเปรียบเทียบกับด้วยโทษและทฤษฎีการ
ลงโทษ. วารสารกฎหมาย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีที่ 3. ฉบับที่ 1.
มกราคม-เมษายน 2520.

อำนวยการ วังศ์วิเชียร. ป.ป.ป. กับปัญหาการปราบปรามคอร์รัปชัน. วิทยานิพนธ์
วิทยาลัยการทัพบก. สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง. 2522.

อุดม รัฐอมฤต. ปัญหาบางประการเกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ-
ประพฤตินิชอบในวงราชการ. วิทยานิพนธ์ คณะนิติศาสตร์. มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์. 2530.

อุกฤษ มลกลนาวิน. ศ.ดร.. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชัน.
วารสารสำนักงาน ป.ป.ป.. ปีที่ 2, ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี. 2521.

อมร จันทรสมบูรณ์. ศ.ดร.. อำนาจสืบสวนสอบสวนฟ้องร้องให้กระบวนการยุติธรรมทาง-
อาญาของไทย. บทบัญญัติ. เล่มที่ 30. ตอนที่ 4. 2516.

องค์การตรวจสอบการปฏิบัติราชการ : ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานของไทยและฮ่องกง.
เอกสารห้องสมุดสำนักงาน ป.ป.ป. (ไม่ปรากฏสถานที่และปี พ.ศ. ที่พิมพ์).

ภาษาอังกฤษ

Law of Hong Kong, Independent Commission Against Corruption

Ordinance. Chapter 204. The Government Printer. Hong Kong.

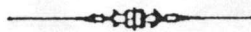
Revised Edition 1980.

Prevention of Corruption Act. Chapter 104, Republic of Singapore.

Edition 1970.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่ง หรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย

*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓

๒*“การทุจริตในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

๓*“การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติ นั้นเป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

๔*“องค์กรกลางบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือคณะกรรมการอื่นทำนองเดียวกัน ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจหรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณีด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน

๗*เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนตามวรรคสอง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งเสนอนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมทุกครั้งต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ป.” มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่นๆ

มาตรา ๑๑ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้

การแต่งตั้งเลขาธิการต้องได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

๘*มาตรา ๑๒ เลขาธิการจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่าสี่ปีมิได้

๗*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕

๘*มาตรา ๖

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคสองและมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาใช้บังคับแก่
เลขาธิการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๙* (๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

๑๐*(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน
ตามมาตรา ๒๓

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเมื่อมีผู้กล่าวหาร้องเรียน หรือมีเหตุอันควร
สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผน
งานโครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐ-
มนตรี ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่
รายงานประจำปีนั้นต่อไป

๑๑*มาตรา ๑๓ ทวิ เรื่องดังต่อไปนี้ห้ามมิให้คณะกรรมการรับหรือยกขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดและนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้น
แต่เป็นกรณีที่เป็นกรณื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ เบื้อง

(๒) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จ
เด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ
และมาตรา ๒๑ ตี

๑๒*มาตรา ๑๓ ตี เรื่องดังต่อไปนี้คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณาก็ได้

๙. ๑๐*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๗

๑๑. ๑๒*มาตรา ๘

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาร้องเรียน และคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนต่อไปได้

^{๑๓}*มาตรา ๑๓ จัตวา เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๑๓ ทวิ หรือมาตรา ๑๓ ตริ (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มาตรา ๑๔ การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนมาเพื่อประกอบการพิจารณา หรือแจ้งให้บุคคลใดๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

การส่งหนังสือเรียก ให้นำไปส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับ

กรณีนำไปส่ง เมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักงานของผู้รับก็ได้

^{๑๔}*มาตรา ๑๔ ทวิ เมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถามตามมาตรา ๑๔ (๑) แล้ว ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ

^{๑๓}*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๘

^{๑๔}*มาตรา ๘

การปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ ที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวันให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นกำหนดพร้อมทั้งเหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

๑๕*อนุกรรมการต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่างๆ

๑๖*การแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีกรรมการร่วมอยู่ด้วยหนึ่งคน และอนุกรรมการนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ และไม่มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๗ ยกเว้น (๒)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้นร่วมในการสืบสวนหรือสอบสวนเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนต่อนายกรัฐมนตรีตามรายการ วิธีการ และกำหนดเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

๑๗*มาตรา ๑๗ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาสอบสวนโดยไม่ชักช้า และก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา ร้องเรียนให้ผู้นั้นทราบ และให้โอกาสแก่ผู้นั้นที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ร้องเรียนด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการพิจารณาสอบสวน เพื่อให้ได้ความจริง และยุติธรรมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

๑๕. ๑๖*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๐

๑๗*มาตรา ๑๑

^{๑๘}*มาตรา ๑๘ ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัตินี้ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการหรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนก็ให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียน สั่งพักราชการหรือพักงานเพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการและให้ถือว่าเป็นการสั่งพักราชการหรือสั่งพักงานตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาร้องเรียนนั้น และให้นำบทบัญญัติ ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการสั่งให้กลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานเพราะถูกสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

^{๑๙}*มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา ๑๗ ทวิ

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร

^{๒๐}*มาตรา ๑๙ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับเรื่องตามมาตรา ๑๙ แล้วต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการประการใดไปบ้างแล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการทราบผลทุกสามสิบวัน

^{๑๘, ๑๙}*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๒

^{๒๐}*มาตรา ๑๓

ในการสอบสวนทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการมาใช้เป็นหลักในการสอบสวน และทำความเข้าใจเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนด้วย และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ ก็ให้ แสดงเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นด้วย

^{๒๑}*มาตรา ๑๙ ตี เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการ สอบสวนตามมาตรา ๑๙ ทวิ แล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตาม ต้องแจ้งให้ คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวัน

^{๒๒}*มาตรา ๑๙ จัตวา ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ หรือ มาตรา ๑๙ ตี ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

^{๒๓}*มาตรา ๑๙ เบญจ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตี ไม่ ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมี อำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่จำเป็นจะสั่งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็น ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็น ไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ

^{๒๔}*มาตรา ๒๐ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือมีการกล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้า- หน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย เบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนนั้นมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณา หรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย

^{๒๑, ๒๒, ๒๓}*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๓

^{๒๔}*มาตรา ๑๙

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่งว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนมีมูล เพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบ ข้อเท็จจริงต่อไป ในการสืบสวนสอบสวนนี้คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดดำเนินการแล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด

^{๒๕}*มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการสืบสวนสอบสวนตามมาตรา ๒๐ แล้ว มีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการสอบสวนหรือมอบอำนาจให้กรรมการหรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวนและให้นำ ความในมาตรา ๑๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ ทั้งหมด

^{๒๖}*มาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ แล้ว หากพิจารณา วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และไม่สามารถชี้แจงได้ว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และให้คณะกรรมการแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ตี แล้วเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งหรือดำเนินการให้มีการส่งลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย ตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตาม วรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

^{๒๕}*แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๔

^{๒๖}*มาตรา ๑๕

^{๒๗*}มาตรา ๒๑ ตริ บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่ร้ายวณผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา ๒๑ ทวิ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้าเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งสมควรทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยเร็ว เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบด้วยก็ให้ดำเนินการตามความเห็นของพนักงานอัยการ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อยื่นคำร้องต่อไป

^{๒๘*}มาตรา ๒๑ จัตวา เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการตามมาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มีพฤติการณ์ร้ายวณผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นร้ายวณผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนักงานอัยการ นายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตุลาการแล้วแต่กรณีดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการอนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๒๗, ๒๘*}แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๕

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มา เนื่องจากการปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมายหรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

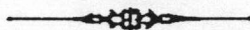
นายกรัฐมนตรี

(ร.จ. เล่มที่ ๙๒ ตอนที่ ๕๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๑๘)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นนโยบายที่สำคัญสำหรับรัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไป ให้ได้ผลอย่างจริงจัง และในการนี้สมควรที่จะมอบหมายภาระหน้าที่อันนี้ให้แก่คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงาน ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราช- บัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐
เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๕ ได้พิมพ์ข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้วในพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๑๖ บรรดาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

(ร.จ. เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๑๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๐)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ เลขาธิการและรองเลขาธิการ และการแต่งตั้งผู้รักษาการแทนในกรณีที่ประธานกรรมการและเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รวมทั้งบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ และขั้นตอนวิธีการในการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่กล่าวหา ร้องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผลอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง (ชุดที่ 1)

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ฉบับที่...

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ-
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มพินัยมคํ่าว่า "ผู้บังคับบัญชา" และ "การดำเนินการทางวินัย" ระหว่างพินัยมคํ่าว่า "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" และคํ่าว่า "การทุจริตในวงราชการ" ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้ -

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐใน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่มีกฎหมาย หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยด้วย

"การดำเนินการทางวินัย" หมายความว่า การดำเนินงานในทางปกครองอันเป็น โทษแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมาย ระเบียบแบบแผนในทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เช่น ให้ออก ปลดออก ไล่ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม หรือขัง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในพินัยมคํ่าว่า "การประพฤติมิชอบในวงราชการ" และ "เจ้าหน้าที่" ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การประพฤติมิชอบในวงราชการ" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติ หรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือ ใช้สิทธิในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของ คณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้ เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติ นั้น เป็นการทุจริตในวงราชการ ด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "คณะกรรมการ ป.ป.ป." ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคนกับเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียว ให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียว ให้ได้รับความเห็นชอบของสภาด้วยนั้น

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียว ให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน

เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระในระหว่างที่ยังไม่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนตามวรรคสอง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งเสนอนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งเพื่อรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

มาตรา ๑๑ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประ-
พฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ
การขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ให้มีรองเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและ
วุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๑ ทวิ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ
ในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ กับต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นรองเลขาธิการหรือข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งในตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

(๓) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิด
ลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
พรรคการเมือง กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหาร ที่ปรึกษา หรือตำแหน่ง
อื่นใดในพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรใด ๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง เลขาธิการแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งไม่ได้

ถ้ามีการแต่งตั้ง เลขาธิการจากผู้ซึ่งเป็นข้าราชการประเภทอื่นนอกจากข้าราชการ พลเรือน ให้ผู้นั้นมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร และ วุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ทวิ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของ เลขาธิการ โดยอนุโลม"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๐
- (๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการ ของส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๕) เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป
- (๖) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ตี๋ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๔ ตี๋ ในกรณีที่ถูกบุคคลซึ่งถูกเรียกหรือได้รับแจ้งให้ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุตามความในมาตรา ๑๔(๒) ไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุดังกล่าวนั้นให้ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ อนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลดังกล่าว ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการที่จะเข้าไปตรวจสอบหรือในขณะที่มีการกระทำความผิด

(๒) สอบสวนบุคคลใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

(๓) ตรวจสอบ ค้น บัด หรืออายัดบัญชี เอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

ให้ผู้ได้รับมอบหมายแสดงหนังสือมอบหมายตามวรรคหนึ่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไปภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาด้วย ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชานำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวน เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง บรรดาถ้อยคำที่บุคคลใด ได้ให้ไว้ต่อประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ และได้บันทึกไว้แล้ว ให้ถือว่าได้มีการร้องทุกข์ กล่าวโทษ และสอบสวนในความผิดเรื่องนั้นแล้ว และให้ถือว่า ส่วนในเรื่องนั้นเป็นสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ซึ่งมีอำนาจสอบสวนความผิด นั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อพนักงานอัยการได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าควรทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานอัยการ เสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการให้ดำเนินการ

(๒) ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งการสั่งไม่ฟ้องและเหตุผลให้คณะกรรมการทราบ ถ้าคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งเรื่องไปยัง อัยการสูงสุดเพื่อชี้ขาด แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอื่นอันจำเป็นก็ให้ฟ้องคดีนั้นไปก่อน หากอัยการสูงสุดชี้ขาดไม่ฟ้องคดี ก็ให้พนักงานอัยการขอถอนฟ้องและส่งเรื่องพร้อมทั้งแจ้งเหตุผล ที่มีคำสั่งชี้ขาดไม่ฟ้องให้คณะกรรมการทราบ

(๓) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง ให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลอาญา และให้ศาลอาญาประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง

มาตรา ๑๕ เบื้อง ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการตาม มาตรา ๑๕ ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๕ ทวิ หรือมาตรา ๑๕ ตริ หรือตามที่ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการ เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมี อำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีจำเป็นจะสั่งให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

เป็นข้าราชการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการเพื่อพิจารณาคำเนิการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามวรรคหนึ่งหรือเมื่อพ้นระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมิได้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวน หรือมอบอำนาจให้กรรมการหรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวน และให้นำความในมาตรา ๑๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๑ ตีร แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ตีร บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่ร้ายวผิดปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติตามมาตรา ๒๑ ทวิ ให้พนักงานอัยการที่ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งโดยไม่ชักช้าเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตร ๒๑ ตีร แห่งพระราช

บัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

"ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามความในวรรคหนึ่งตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือบางส่วน และปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมีทรัพย์สินอื่นอยู่อีก ก็ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นนั้นแทน"

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

"กำหนดเวลาหนึ่งปีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งถูกกล่าวหา ร้องเรียนนั้นกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พ้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ เบญจ และมาตรา ๒๑ ฉ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๒๑ เบญจ หากผู้ใดพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว ยังไม่เกินหนึ่งปีและกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีก ถูกกล่าวหา ร้องเรียนว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนนั้นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ เสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ การต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่งให้ถือว่ายังไม่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๑ ฉ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ซึ่งคณะกรรมการสั่งให้
แสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ปกปิด ซ่อนเร้น จะโอน ขาย จำหน่าย
หรือยกย้ายทรัพย์สินของตนเสียทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อประวิงหรือขัดขวางต่อการจะบังคับ
แก่ทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นไว้ก่อนได้
แต่จะยึดหรืออายัดไว้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องต่อศาล
ตามมาตรา ๒๑ ตริ ก็ให้ยึดหรืออายัดไว้ได้จนกว่าศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

การโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้กระทำใน
ระยะเวลา นับแต่คณะกรรมการสั่งให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงทรัพย์สินของตนตามมาตรา
๒๑ วรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการโอนหรือ
การกระทำนั้นๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับ
โอนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าสมควรให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง
ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด"

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

"ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง
ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามกำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ และมาตรา ๒๓ ตริ แห่งพระ-
ราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๒๓ ทวิ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๗ หรือ
มาตรา ๒๓ พ้นจากราชการไปโดยไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ภายในเวลาตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา หรือแสดงสินทรัพย์และหนี้สินหลังพ้นจากตำแหน่ง
แม้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจรับไว้พิจารณาตาม
มาตรา ๒๐ และดำเนินการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือการมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้นั้นต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้ว
เสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๓ ตริ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา
๒๓ ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่มีมูลหนี้ต้องการรายงานให้
คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว มิฉะนั้นให้ถือ
ว่าเป็นการได้มาโดยมิชอบ เว้นแต่จะเป็นการได้มาโดยทางมรดกหรือเป็นการได้มาจากบิดา
มารดา สามี ภรรยา บุตร หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้นั้น หรือเป็นการได้มาโดยทางประ
เพณีหรือโดยหน้าที่ธรรมเนียม หรือเป็นการรับมาเพื่อสาธารณประโยชน์หรือสาธารณกุศล

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา
๒๓ หากได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น จะรายงานเพื่อแสดงความบริสุทธิ์
ของตนต่อคณะกรรมการก็ได้

ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนหรือมูลค่า
ครั้งละไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร
หรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา ๑๔(๒) หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวก
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ตริ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔ ทวิ และมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระ-
ราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๒๔ ทวิ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา
๒๓ ผู้ใดไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือแสดงไม่ครบถ้วน หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือโดยจงใจ
แสดงสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ทวิ การปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดจะนำไปเป็น
เหตุฟ้องร้องว่ากล่าว หรือเรียกร้องค่าเสียหายในทางใดมิได้"

มาตรา ๒๐ บรรดาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป.
ได้รับไว้และค้างการดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนิน
การต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ร่าง (ชุดที่ 2)

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกรป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

.....
.....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. "

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้บังคับบัญชา" และ "การดำเนินการทาง
วินัย" ระหว่างบทนิยามคำว่า "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" และคำว่า "การทุจริตในวงราชการ"
ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ดังต่อไปนี้

"ผู้บังคับบัญชา" หมายความว่า ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
เกี่ยวกับวินัยด้วย

"การดำเนินการทางวินัย" หมายความว่า การดำเนินการในทางปกครอง อันเป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิดกฎหมาย ระเบียบแบบแผนในทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เช่น ให้ออก ปลดออก ไล่ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม หรือขัง"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "การประพฤติมิชอบในวงราชการ" และ "เจ้าหน้าที่" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การประพฤติมิชอบในวงราชการ" หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติ หรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้สิทธิในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของ คณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษาหรือการใช้เงิน หรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าการปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตในวงราชการด้วย หรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขาธิการ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมา ช่วยราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมี ความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ ด้วยความเห็นชอบของ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของ สภานั้น"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 7 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 6
ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ลาออก
- (2) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียว ให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 5
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดลหุโทษ
หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมี
พระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้อื่นแทนด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา
ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียว ให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น ประธาน
กรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งในกรณีนี้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของประธาน
กรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีหน้าที่ดำเนินกิจการ
ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

มาตรา 11 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รับผิดชอบ
ในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการ
เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและ
วุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 11 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 11 ทวิ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องเป็นผู้มีความรู้ความ
เชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ กับต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) เป็นรองเลขาธิการหรือข้าราชการประเภทใดประเภทหนึ่งในตำแหน่ง
ที่ไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่า

(2) ไม่เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

(3) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(4) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็น
ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(5) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
สมาชิกพรรคการเมือง กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหาร ที่ปรึกษาหรือ
ดำรงตำแหน่งอื่นใดในพรรคการเมือง

(6) ไม่เป็นผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทนหรือลูกจ้างของบุคคล
ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 12 ให้เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี ผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง
เลขาธิการแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้

ถ้ามีการแต่งตั้ง เลขาธิการจากผู้ซึ่งเป็นข้าราชการประเภทอื่นนอกจาก
ข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้นั้นมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนับแต่วันที่
ได้รับการแต่งตั้ง

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ลาออก

(2) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร และ
วุฒิสภา ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น

(3) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 11 ทวิ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 6 วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของ
เลขาธิการโดยอนุโลม"

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ความใน (5) ของมาตรา 13 เป็น (6) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

"(5) เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป"

มาตรา 11 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ตี แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 14 ตี ในกรณีที่บุคคลซึ่งถูกเรียกหรือได้รับแจ้งให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุตามความในมาตรา 14 (2) ไม่ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุดังกล่าวนั้น ให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ อนุกรรมการและเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลดังกล่าว ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการที่จะเข้าไปตรวจสอบ

(2) สอบสวนบุคคลใดๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

(3) ตรวจสอบ ค้น ซัด หรืออายัดบัญชี เอกสาร ทรัพย์สิน หรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการสอบสวน

ให้ผู้ได้รับมอบหมายแสดงหนังสือมอบหมายตามวรรคหนึ่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี และจะต้องมีเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจร่วมอยู่ในขณะปฏิบัติงานด้วย"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด มีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 19 ทวิ ต่อไป และถ้ากรณีเป็น ความผิดทางอาญาด้วยก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามมาตรา 19 จ ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา 17 ทวิ

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่ากระทำความผิดตามวรรคหนึ่งนั้นไม่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยที่จะใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชานำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 19 เบญจ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการ ตามมาตรา 19 ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา 19 ทวิ หรือมาตรา 19 ตริ หรือตามผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีจำเป็นจะสั่งให้องค์การกลาง บริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ"

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 19 จ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

"มาตรา 19 จ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องตามมาตรา 19 แล้ว ต้อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวน ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับเรื่องถ้ามีความจำเป็น คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน สามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควร

ในการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการ มาใช้เป็นหลักในการสอบสวน"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อพ้น ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ยังมีได้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนหรือมอบอำนาจ ให้กรรมการ หรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวน และให้นำความในมาตรา 17 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 21 ตริ แห่งพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 21 ตริ บรรดาทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่ร้ายแรง ผิดปกติ หรือเพิ่มขึ้นผิดปกติตามมาตรา 21 ทวิ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลแพ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นั้นจะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 17 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา 21 ตริ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

"ถ้าศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามความในวรรคหนึ่งตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือบางส่วน และปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังมีทรัพย์สินอื่นอยู่อีก ก็ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นนั้นแทน แต่ ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดิน

หลักเกณฑ์และวิธีการบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นตามความในวรรคสาม ให้กำหนดเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 18 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 21 จัดว่า
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

"กำหนดเวลาหนึ่งปีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่เจ้าหน้าที่
ของรัฐ ซึ่งถูกกล่าวหาหรือเรียนนั้นกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกภายในหนึ่งปี
นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน"

มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 21 เบญจ และมาตรา 21 ฉ
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. 2518

"มาตรา 21 เบญจ หากผู้ใดพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วยังไม่
เกินหนึ่งปีและกลับเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีก ถูกกล่าวหาหรือเรียนว่าทุจริตหรือ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
ผิดปกติในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐครั้งก่อน ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณา
ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนนั้นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้
เสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ การต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหลังพ้นจากตำแหน่ง
ให้ถือว่ายังไม่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 21 ฉ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ซึ่งคณะกรรมการ
สั่งให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ปกปิด ซ่อนเร้น จะโอน ขาย
จำนำ หรือยักย้ายทรัพย์สินของตนเสียทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เพื่อประวิงหรือ
ขัดขวางต่อการจะบังคับแก่ทรัพย์สินนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สิน
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไว้ก่อนได้ แต่จะยึดหรืออายัดไว้เกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ได้
เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา 21 ตรี ก็ให้ยึดหรืออายัดไว้ได้จนกว่า
ศาลจะสั่งเป็นอย่างอื่น

การโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำ
ในระยะเวลา นับแต่คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน
ตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการมีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่ง
เพิกถอนการโอนหรือการกระทำนั้นๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะแสดงให้เห็น
ที่พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับโอนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าสมควรให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตาม
วรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด"

มาตรา 20 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 21 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 23 ทวิ และมาตรา 23 ตริ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 23 ทวิ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 พ้นจากราชการไปโดยไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สินภายในเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา หรือแสดงสินทรัพย์และหนี้สินหลังพ้นจากตำแหน่ง แม้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจรับไว้พิจารณาตามมาตรา 20 และดำเนินการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์ว่ารายผิดปกติหรือการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้นั้นต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ"

มาตรา 23 ตริ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยไม่มีมูลหนี้ ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว มิฉะนั้นให้ถือว่าเป็นการได้มาโดยมิชอบ เว้นแต่จะเป็นการได้มาโดยทางมรดกหรือเป็นการได้มาจากบิดา มารดา สามี ภริยา บุตร หรือ พี่น้องร่วมบิดามารดาของผู้นั้น หรือเป็นการได้มาโดยทางประเพณี หรือโดยหน้าที่ธรรมเนียมจรรยา หรือเป็นการรับมาเพื่อสาธารณประโยชน์หรือสาธารณกุศล

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือมาตรา 23 หากได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น จะรายงานเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนต่อคณะกรรมการก็ได้

ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่จะต้องรายงานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีจำนวนหรือมูลค่าครั้งละไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 22 ให้ยกเลิกความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 24 ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา 14 (2) หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 14 ตริ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 23 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 24 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518

"มาตรา 24 ทวิ ผู้มีหน้าที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา 17 หรือ
มาตรา 23 ผู้ใดไม่แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือแสดงไม่ครบถ้วน หรือโดยรู้อยู่แล้ว หรือ
โดยจงใจแสดงสินทรัพย์และหนี้สินอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เพื่อประโยชน์แก่การฟ้องคดีตามมาตรา นี้ ให้อายุความการดำเนินคดีตาม
วรรคหนึ่ง มีกำหนดเริ่มต้นนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่รู้ถึงการกระทำผิดนั้น"

มาตรา 24 บรรดาเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน
ป.ป.ป. ได้รับไว้และค้างการดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการ
ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ พ.ศ. 2518 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ພາກ ບ.

LAWS OF HONG KONG

INDEPENDENT COMMISSION AGAINST CORRUPTION ORDINANCE

CHAPTER 204

REVISED EDITION 1980

PRINTED AND PUBLISHED BY THE GOVERNMENT PRINTER
HONG KONG

CHAPTER 204

INDEPENDENT COMMISSION AGAINST CORRUPTION ORDINANCE

ARRANGEMENT OF SECTIONS

<i>Section</i>	<i>Page</i>
1. Short title	2
2. Interpretation	2
3. Establishment of the Commission	2
4. Maintenance of the Commission	2
5. Appointment of Commissioner	3
6. Appointment of Deputy Commissioner	3
7. Acting Commissioner	3
8. Appointment of officers	3
9. Warrant card	3
10. Power of arrest	3
10A. Procedure after arrest	5
10B. Search warrants	6
10C. Power of search and seizure	6
10D. Power to take fingerprints and photographs of arrested persons	7
11. Standing orders	7
12. Duties of the Commissioner	7
13. Powers of the Commissioner	8
13A. Resisting or obstructing officers	9
13B. False reports to officers	9
13C. Falsely pretending to be an officer, etc.	9
13D. Disposal of property connected with offences	9
13E. Time limit for prosecution of offences under section 13B or 13C	9
14. Estimates	10
15. Accounts	10
16. Audit	10
17. Annual report	10
17A. Welfare fund	10
18. Saving of certain common law privileges	11
18A. Investigation of pre-1977 offences	11

CHAPTER 204

INDEPENDENT COMMISSION AGAINST CORRUPTION

*To provide for the establishment of an Independent Commission
Against Corruption and matters incidental thereto.*

Originally
7 of 1974.

14 of 1976.
18 of 1976.
9 of 1978.
27 of 1980.

[15 February 1974.]

- Short title. 1. This Ordinance may be cited as the Independent Commission Against Corruption Ordinance.
- Interpretation. 2. In this Ordinance unless the context otherwise requires—
- “Commission” means the Independent Commission Against Corruption established under section 3;
- “Commissioner” means the Commissioner of the Independent Commission Against Corruption appointed under section 5 and the Deputy Commissioner appointed under section 6;
- “Crown servant” means a person holding an office of emolument, whether permanent or temporary, under the Crown in right of the Government;
- “officer” means an officer of the Commission appointed under section 8;
- “public body” means—
- (a) the Government;
 - (b) the Executive Council;
 - (c) the Legislative Council;
 - (d) the Urban Council;
 - (e) any board, commission, committee or other body, whether paid or unpaid, appointed by or on behalf of the Governor or the Governor in Council; and
 - (f) any board, commission, committee or other body specified in the Schedule to the Prevention of Bribery Ordinance;
- “public servant” means any employee or member of a public body, whether temporary or permanent and whether paid or unpaid, but the holding of a share in a company which is a public body shall not of itself constitute the holder a public servant.
- (Cap. 201.)
- Establishment of the Commission. 3. There is hereby established the Independent Commission Against Corruption which shall consist of the Commissioner, the Deputy Commissioner and such officers as may be appointed.
- Maintenance of the Commission. 4. The expenses of the Commission shall be charged to the general revenue of the Colony.

5. (1) The Governor may appoint a Commissioner who, subject to the orders and control of the Governor, shall be responsible for the direction and administration of the Commission.

Appointment of
Commissioner.

(2) The Commissioner shall not be subject to the direction or control of any person other than the Governor.

(3) The Commissioner shall be appointed on such terms and conditions as the Governor may think fit.

(4) The Commissioner shall not, while he holds that appointment, discharge the duties of any other office of emolument under the Crown in right of the Government of Hong Kong.

6. The Governor may appoint a Deputy Commissioner on such terms and conditions as he may think fit.

Appointment
of Deputy
Commissioner.

7. (1) If the office of the Commissioner is vacant or the Commissioner is absent from duty, the Deputy Commissioner shall, save where the Governor otherwise directs, act as Commissioner.

Acting Com-
missioner.

(2) If both the Commissioner and the Deputy Commissioner are absent from duty, the Governor may appoint another person to act as Commissioner during that absence.

8. (1) The Commissioner may appoint such officers as the Governor thinks necessary to assist the Commissioner in the performance of his functions under this Ordinance.

Appointment
of officers.

(2) The Commissioner may, if he is satisfied that it is in the interests of the Commission, terminate the appointment of an officer without assigning any reason therefor.

(3) The terms and conditions of employment of officers shall be subject to the approval of the Governor, who may vary any terms or conditions imposed by virtue of subsection (4).

(4) Subject to this section and section 11(2), the Commissioner and officers shall be employed subject to Colonial Regulations, Government regulations and such administrative rules as apply generally to public officers, except insofar as the application of such Colonial Regulations, Government regulations or rules may be modified by standing orders made under section 11(2).

9. The Commissioner may issue to such officers as he thinks fit a warrant card which shall be *prima facie* evidence of the officer's appointment as such.

Warrant card.

10. (1) An officer authorized in that behalf by the Commissioner may without warrant arrest a person if he reasonably suspects that such person is guilty of an offence under this Ordinance or the Prevention of Bribery Ordinance or the Corrupt and Illegal Practices Ordinance or, being a Crown servant, is guilty of an offence of blackmail committed by or through the misuse of office.
(Amended, 27 of 1980, s. 2)

Power of arrest.

(Cap. 201.)

(Cap. 288.)

(2) Where, during an investigation by the Commission of a suspected offence under the Prevention of Bribery Ordinance, another offence is disclosed, any such officer may without warrant arrest a person if he reasonably suspects that such person is guilty of that other offence and—

- (a) he reasonably suspects that such other offence was connected with, or that either directly or indirectly its commission was facilitated by, the suspected offence under the Prevention of Bribery Ordinance; or
- (b) the other offence is one which is specified for the purposes of this subsection in subsection (5).

(3) Any such officer—

- (a) may use such force as is reasonable in the circumstances in effecting an arrest under subsection (1) or (2); and (*Amended, 18 of 1976, s. 2*)
- (b) may, for the purpose of effecting such an arrest, enter and search any premises or place if he has reason to believe that there is in the premises or place a person who is to be so arrested.

(4) No premises or place shall be entered under subsection (3) unless the officer has first stated that he is an officer and the purpose for which he seeks entry and produced his warrant card to any person requesting its production, but subject as aforesaid any such officer may enter any such premises or place by force, if necessary.

(5) The following offences are specified for the purposes of subsection (2)—

- (a) the offence of perverting or obstructing the course of justice;
- (aa) the offence of theft under section 9 of the Theft Ordinance; (*Added, 27 of 1980, s. 2*)
- (b) the offence of blackmail under section 23 of the Theft Ordinance;
- (c) the offence of obtaining property by deception under section 17 of the Theft Ordinance;
- (d) the offence of obtaining pecuniary advantage by deception under section 18 of the Theft Ordinance;
- (dd) the offence of false accounting under section 19 of the Theft Ordinance; (*Added, 27 of 1980, s. 2*)
- (e) the offence of assisting an offender under section 90 of the Criminal Procedure Ordinance;
- (f) the offence of conspiracy to defraud and the offence of conspiracy to commit any of the offences referred to in paragraph (a), (aa), (b), (c), (d), (dd) or (e); (*Replaced, 27 of 1980, s. 2*)

(Cap. 210.)

(Cap. 221.)

- (g) an attempt to commit any offence referred to in paragraph (a), (aa), (b), (c), (d), (dd) or (e) or the offence of aiding, abetting, counselling or procuring any offence so referred to. (*Replaced, 27 of 1980, s. 2*)

(*Replaced, 14 of 1976, s. 2*)

10A. (1) A person arrested under section 10—

- (a) may be taken forthwith to a police station and there dealt with in accordance with the Police Force Ordinance; or
(b) may be taken to the offices of the Commission.

Procedure after
arrest.

(Cap. 232.)

(2) A person arrested under section 10 who is taken to the offices of the Commission may be—

- (a) detained there if an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above considers it necessary for the purpose of further inquiries;

(b) released from custody—

(i) on his depositing such reasonable sum of money as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may require; or

(ii) on his entering into such recognizance, with such sureties, if any, as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may require; or

(iii) on his depositing such a sum of money and entering into such a recognizance.

(3) A person who has deposited a sum of money for the purposes of subsection (2) and has thereupon been released from custody shall—

- (a) attend at the offices of the Commission at such time as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above has specified and at such other time thereafter as such an officer may specify; or

(b) appear before a magistrate at such time and place as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above has specified.

(4) A recognizance entered into for the purposes of subsection (2) shall be conditioned—

- (a) for the attendance of the person at the offices of the Commission at such time as may be specified therein and at such other time thereafter as an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above may specify; or

(b) for the appearance of the person before a magistrate at such time and place as may be specified therein.

(5) If any person fails to attend at the offices of the Commission or to appear before a magistrate in accordance with subsection (3) or a recognizance entered into for the purposes of subsection (2),

such sum of money may be forfeited or such recognizance estreated by a magistrate on application by the Commissioner.

(6) A person who is detained at the offices of the Commission under subsection (2)(a) shall be brought before a magistrate as soon as practicable and in any event within 48 hours after his arrest unless he is sooner released, whether under subsection (2)(b) or otherwise.

(7) (a) A person who is detained at the offices of the Commission under subsection (2)(a) may be taken in the custody of an officer to and from any other place if an officer of the rank of Senior Commission Against Corruption Officer or above considers it necessary or desirable to do so.

(b) Any person who is being taken to and from any such place in the custody of an officer under paragraph (a) shall be deemed to be in lawful custody.

(8) The Governor may by order make such provision as he considers necessary with respect to the treatment of persons detained at the offices of the Commission, whether under subsection (2)(a) or pursuant to the order of a magistrate under section 20(1) of the Magistrates Ordinance.

(Cap. 227.)

(Added, 14 of 1976, s. 2. Amended, 27 of 1980, s. 3)

Search warrants.

(Cap. 201.)

10B. Without prejudice to section 16 or section 17(1) of the Prevention of Bribery Ordinance, if a magistrate is satisfied by information on oath that there is reason to believe that there is in any premises or place anything which is or contains evidence of the commission of any of the offences referred to in section 10, he may by warrant directed to any officer authorize such officer, and any other officers assisting him, to enter and search such premises or place.

(Added, 14 of 1976, s. 2)

Power of search
and seizure.

10C. (1) An officer authorized in that behalf by the Commissioner may—

(a) search any person if he reasonably suspects that such person is guilty of any of the offences referred to in section 10;

(b) search the premises or place in which any person was arrested under section 10, or the premises or place in which a person who evades arrest therein under section 10 was to be arrested, for evidence of any of the offences referred to in that section;

(c) seize and detain anything which such officer has reason to believe to be or to contain evidence of any of the offences referred to in section 10;

(d) subject to subsection (1A), detain any person found in any premises or place which he is empowered by this Ordinance to search until such premises or place have or has been searched. *(Added, 27 of 1980, s. 4)*

(1A) A person may not be detained under subsection (1)(d) for more than 3 hours after the officer first entered unless, in the meantime, the person so detained is arrested. (*Added, 27 of 1980, s. 4*)

(2) A person shall not be searched under subsection (1) except by a person of the same sex.

(3) The powers conferred by subsection (1) shall not derogate from the power conferred on any officer by section 17 of the Prevention of Bribery Ordinance or a warrant issued thereunder.

(Cap. 201.)

(*Added, 14 of 1976, s. 2*)

10D. (1) An officer may take a photograph, and the fingerprints, weight and measurements, of a person arrested under section 10.

Power to take fingerprints and photographs of arrested persons.

(2) If a person whose photograph, fingerprints, weight or measurements has been taken under subsection (1)—

- (a) is not thereafter charged with an offence; or
- (b) is for any reason discharged by a court,

the Commissioner shall cause all photographs (including any negative), fingerprint impressions or records of weight and measurements to be destroyed forthwith or delivered to that person.

(*Added, 14 of 1976, s. 2*)

11. (1) The Commissioner may make orders, which shall be known as Commission standing orders, providing for—

Standing orders.

- (a) the control, direction and administration of the Commission;
- (b) the discipline, training, classification and promotion of officers;
- (c) the duties of officers;
- (d) the financial regulation of the Commission;
- (e) such other matters as may, in his opinion, be necessary or expedient for preventing abuse or neglect of duty and for upholding the integrity of the Commission.

(2) The Commissioner may, with the prior approval of the Governor, by standing order modify the application to officers of Colonial Regulations, Government regulations or administrative rules applicable by virtue of section 8(4).

(3) No Commission standing order shall be inconsistent with any of the provisions of this Ordinance.

12. It shall be the duty of the Commissioner, on behalf of the Governor, to—

Duties of the Commissioner.

- (a) receive and consider complaints alleging corrupt practices and investigate such of those complaints as he considers practicable;
- (b) investigate any alleged or suspected offences under this Ordinance, the Prevention of Bribery Ordinance or the Corrupt and Illegal Practices Ordinance and any alleged or suspected conspiracy to commit an offence under the Prevention of Bribery Ordinance and any alleged or suspected offence of blackmail committed by a Crown servant by or through the misuse of office; (*Amended, 14 of 1976, s. 3 and 27 of 1980, s. 5*)
- (c) investigate any conduct of a Crown servant which, in the opinion of the Commissioner, is connected with or conducive to corrupt practices and to report thereon to the Governor;
- (d) examine the practices and procedures of Government departments and public bodies, in order to facilitate the discovery of corrupt practices and to secure the revision of methods of work or procedures which, in the opinion of the Commissioner, may be conducive to corrupt practices;
- (e) instruct, advise and assist any person, on the latter's request, on ways in which corrupt practices may be eliminated by such person;
- (f) advise heads of Government departments or of public bodies of changes in practices or procedures compatible with the effective discharge of the duties of such departments or public bodies which the Commissioner thinks necessary to reduce the likelihood of the occurrence of corrupt practices;
- (g) educate the public against the evils of corruption; and
- (h) enlist and foster public support in combatting corruption.

Powers of the
Commissioner.

13. (1) For the purpose of the performance of his functions under this Ordinance the Commissioner may—

- (a) authorize in writing any officer to conduct an inquiry or examination;
- (b) enter any Government premises and require any Crown servant to answer questions concerning the duties of any Crown or public servant and require the production of any standing orders, directions, office manuals or instructions relating thereto;
- (c) require any person to provide any information which the Commissioner considers necessary;
- (d) authorize in writing any person to perform any of his duties and to exercise such powers under this Ordinance and the Prevention of Bribery Ordinance or the Corrupt and Illegal Practices Ordinance as he may specify.

(Cap. 201.)

(Cap. 288.)

(Cap. 201.)

(Cap. 201.)

(Cap. 288.)

(2) For the purpose of the performance of his functions under this Ordinance the Commissioner and any officer authorized in writing by him shall have access to all records, books and documents relating to the work of any Government department in the possession of any Crown servant.

13A. Any person who resists or obstructs an officer in the execution of his duty shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$1,000 and to imprisonment for 6 months.

(Added, 14 of 1976, s. 4)

Resisting or
obstructing
officers.

13B. Any person who knowingly—

- (a) makes or causes to be made to an officer a false report of the commission of any offence, or
- (b) misleads an officer by giving false information or by making false statements or accusations,

shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$10,000 and to imprisonment for one year.

(Added, 14 of 1976, s. 4)

False reports
to officers.

13C. Any person who falsely pretends—

- (a) that he is an officer or has any of the powers of an officer under this Ordinance or the Prevention of Bribery Ordinance or under any authorization or warrant under either of those Ordinances; or
- (b) that he is able to procure an officer to do or refrain from doing anything in connexion with the duty of such officer,

shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine of \$20,000 and to imprisonment for one year.

(Added, 14 of 1976, s. 4)

Falsely
pretending to be
an officer, etc.
(Cap. 201.)

13D. Section 102 of the Criminal Procedure Ordinance shall apply with respect to property in the possession of the Commissioner or any officer as it applies with respect to property in the possession of a court or the police.

(Added, 14 of 1976, s. 4)

Disposal of
property
connected
with offences.
(Cap. 221.)

13E. (1) Notwithstanding section 26 of the Magistrates Ordinance, a complaint may be made or an information laid in respect of an offence under section 13B or 13C within 1 year from the time when the matter of such complaint or information respectively arose.

(2) Where a person has, before the commencement* of the Independent Commission Against Corruption (Amendment) Ordinance 1980, committed an offence under section 13B or 13C and but for subsection (1) would not be liable to prosecution for that offence by reason of section 26 of the Magistrates Ordinance, he shall, notwithstanding subsection (1), not be liable to be prosecuted for that offence.

(Added, 27 of 1980, s. 6)

Time limit for
prosecution of
offences under
section 13B or
13C.

(Cap. 227.)

[*27.6.80.]

-
- Estimates. 14. (1) In each financial year, before a date appointed by the Governor, the Commissioner shall forward to the Governor, for his approval, estimates of the expenditure of the Commission for the next financial year.
- (2) The estimates shall be in such form and contain such information as the Governor may require.
- Accounts. 15. (1) The Commissioner shall maintain proper accounts of such expenditure by the Commission as the Governor may require.
- (2) As soon as may be convenient after the end of each financial year, the Commissioner shall cause a statement of accounts during the previous financial year to be prepared.
- Audit. 16. (1) The Director of Audit shall at any time be entitled to have access to all accounts maintained under section 15(1) and he may require such information and explanation thereon as he thinks fit.
- (2) The Director of Audit shall audit the statement of accounts prepared under section 15(2) and report thereon to the Governor.
- Annual report. 17. (1) The Commissioner shall, on or before 31 March in each year, or by such later date as the Governor may allow, submit to the Governor a report on the activities of the Commission in the previous year.
- (2) The Governor shall cause the report to be laid on the table of the Legislative Council.
- Welfare fund. 17A. (1) There shall be established a fund to be known as the "Independent Commission Against Corruption Welfare Fund".
- (2) The fund shall consist of—
- (a) such donations and voluntary contributions as may be made thereto;
- (b) such sums as may, from time to time, be voted thereto by the Legislative Council; and
- (c) such sums as may accrue by way of dividend or interest from the investment of the fund or any part thereof.
- (3) The fund shall be controlled by the Commissioner and applied to the following purposes—
- (a) procuring for officers of the Commission and other persons employed by the Commission or for former officers or persons so employed who have ceased employment or retired on pension, gratuity or other allowance, comforts, conveniences or other benefits not chargeable to the general revenue;
- (b) granting loans to officers of the Commission and other persons employed by the Commission or former officers of

the Commission and other persons formerly employed by the Commission who have ceased to be employed or retired on pension, gratuity or other allowance;

(c) making grants to persons who were wholly or partially dependent at the time of his death on—

(i) a deceased officer or a deceased former officer of the Commission who had ceased to be employed or had retired on pension, gratuity or other allowance; or

(ii) a deceased person employed by the Commission or a deceased person who was at any time employed by the Commission and who had ceased to be employed or had retired on pension, gratuity or other allowance,

and who are in need of financial assistance, whether towards the payment of funeral expenses of the deceased or otherwise.

(Added, 27 of 1980, s. 7)

18. Nothing in this Ordinance shall prejudice any claim to privilege which any person may have at common law in relation to any communication, document or other thing made or given to a solicitor or counsel.

Saving of certain common law privileges.

(Added, 14 of 1976, s. 5)

18A. (1) Notwithstanding section 12, the Commissioner shall not act as required by paragraphs (a), (b) and (c) of that section in respect of alleged or suspected offences committed before 1 January 1977 except in relation to—

Investigation of pre-1977 offences.

(a) persons not in Hong Kong or against whom a warrant of arrest was outstanding on 5 November 1977;

(b) any person who before 5 November 1977 had been interviewed by an officer and to whom allegations had been put that he had committed an offence;

(c) an offence which the Governor considers sufficiently heinous to warrant action.

(2) A certificate under the hand of the Chief Secretary stating the fact that the Governor considers an offence sufficiently heinous to warrant action shall be conclusive evidence of that fact.

(Added, 9 of 1978, s. 2)

REPUBLIC OF SINGAPORE
(EDITION OF 1970).

CHAPTER 104

Prevention of Corruption
Act

Reprint 27 of 1966
Ords. 39 of 1960,
6 of 1963,
Act 10 of 1966.
Cf. 1955 Ed. Cap. 6
and 121.

ARRANGEMENT OF SECTIONS

Section

1. Short title.
2. Interpretation.
3. Appointment of Director and officers.
4. Director and officers to be deemed to be public servants.
5. Punishment of corruption.
6. Punishment of corrupt transactions with agents.
7. Increase of maximum penalty in certain cases.
8. Presumption of corruption in certain cases.
9. Acceptor of gratification to be guilty notwithstanding that purpose not carried out, etc.
10. Corruptly procuring withdrawal of tenders.
11. Bribery of Member of Parliament.
12. Bribery of member of public body.
13. When penalty to be imposed in addition to other punishment.
14. Principal may recover amount of secret gift.
15. Powers of arrest.
16. Powers of investigation.
17. Special powers of investigation.
18. Special powers of investigation in non-seizable offences.
19. Public Prosecutor's power to order inspection of bankers' books.
20. Public Prosecutor's powers to obtain information.
21. Powers of search and seizure.
22. Evidence of custom inadmissible.
23. Evidence of pecuniary resources or property.
24. Evidence of accomplice.
25. Obstruction of search.
26. Legal obligation to give information.
27. Abetment of offences.
28. Attempts.
29. Conspiracy.
30. Offences to be seizable.
31. Prosecutions to be instituted with consent of Public Prosecutor.

Section

32. District Court to have jurisdiction to try offences under this Act.
33. Examination of offenders.
34. Protection of informers.
35. Liability of citizens of Singapore for offences committed outside Singapore.

An Act to provide for the more effectual prevention of
corruption. [17th June 1960]

Short title.

1. This Act may be cited as the Prevention of Corruption Act.

Interpretation.

2. In this Act, unless the context otherwise requires —

“agent” means any person employed by or acting for another, and includes a trustee, administrator and executor, and a person serving the Government or under any corporation or public body, and for the purposes of section 8 of this Act includes a subcontractor and any person employed by or acting for such subcontractor;

“Director” means the Director of the Corrupt Practices Investigation Bureau appointed under section 3 of this Act;

“gratification” includes —

- (a) money or any gift, loan, fee, reward, commission, valuable security or other property or interest in property of any description, whether movable or immovable;
- (b) any office, employment or contract;
- (c) any payment, release, discharge or liquidation of any loan, obligation or other liability whatsoever, whether in whole or in part;
- (d) any other service, favour or advantage of any description whatsoever, including protection from any penalty or disability incurred or apprehended or from any action or proceedings of a disciplinary or penal nature, whether or not already instituted, and including the exercise or the forbearance from the exercise of any right or any official power or duty; and
- (e) any offer, undertaking or promise of any gratification within the meaning of the preceding paragraphs (a), (b), (c) and (d);

“principal” includes an employer, a beneficiary under a trust, and a trust estate as though it were a person and any person beneficially interested in the estate of a deceased person and the estate of a deceased person as though the estate were a person and in the case of a person serving the Government or a public body includes the Government or the public body, as the case may be;

“public body” means any corporation, board, council, commissioners or other body which has power to act under and for the purposes of any written law relating to public health or to undertakings or public utility or otherwise to administer money levied or raised by rates or charges in pursuance of any written law.

3.—(1) The President may appoint an officer to be the Director of the Corrupt Practices Investigation Bureau.

Appointment of Director and officers.

(2) The President may appoint assistant directors, senior special investigators, special investigators and such other officers of the Corrupt Practices Investigation Bureau as he may think fit.

4.—(1) The Director, assistant directors, senior special investigators and special investigators shall be deemed to be public servants within the meaning of the Penal Code.

Director and officers to be deemed to be public servants. Cap. 103.

(2) A certificate of appointment signed by the Director shall be issued to every officer of the Corrupt Practices Investigation Bureau and shall be evidence of his appointment under this Act.

5. Any person who shall by himself or by or in conjunction with any other person —

Punishment of corruption.

(a) corruptly solicit or receive, or agree to receive for himself, or for any other person; or

(b) corruptly give, promise or offer to any person whether for the benefit of that person or of another person,

any gratification as an inducement to or reward for, or otherwise on account of —

(c) any person doing or forbearing to do anything in respect of any matter or transaction whatsoever, actual or proposed; or

(d) any member, officer or servant of a public body doing or forbearing to do anything in respect of any matter or transaction whatsoever, actual or proposed, in which such public body is concerned,

shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding five years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

Punishment
of corrupt
transactions with
agents.

6. If —

- (a) any agent corruptly accepts or obtains, or agrees to accept or attempts to obtain, from any person, for himself or for any other person, any gratification as an inducement or reward for doing or forbearing to do, or for having after the coming into operation of this Act done or forborne to do, any act in relation to his principal's affairs or business, or for showing or forbearing to show favour or disfavour to any person in relation to his principal's affairs or business; or
- (b) any person corruptly gives or agrees to give or offers any gratification to any agent as an inducement or reward for doing or forbearing to do, or for having after the coming into operation of this Act done or forborne to do any act in relation to his principal's affairs or business, or for showing or forbearing to show favour or disfavour to any person in relation to his principal's affairs or business; or
- (c) any person knowingly gives to an agent, or if an agent knowingly uses with intent to deceive his principal, any receipt, account or other document in respect of which the principal is interested, and which contains any statement which is false or erroneous or defective in any material particular, and which to his knowledge is intended to mislead the principal,

he shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding five years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

Increase of
maximum penalty
in certain cases.

7. A person convicted of an offence under section 5 or 6 of this Act shall, where the matter or transaction in relation to which the offence was committed was a contract or a proposal for a contract with the Government or any department thereof or with any public body or a subcontract to execute any work comprised in such a contract, be liable to imprisonment for a term not exceeding seven years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

8. Where in any proceedings against a person for an offence under section 5 or 6 of this Act, it is proved that any gratification has been paid or given to or received by a person in the employment of the Government or any department thereof or of a public body by or from a person or agent of a person who has or seeks to have any dealing with the Government or any department thereof or any public body, such gratification shall be deemed to have been paid or given and received corruptly as an inducement or reward as hereinbefore mentioned unless the contrary is proved.

Presumption of corruption in certain cases.

9.—(1) Where in any proceedings against any agent for any offence under paragraph (a) of section 6 of this Act, it is proved that he corruptly accepted, obtained or agreed to accept or attempted to obtain any gratification, having reason to believe or suspect that such gratification was offered as an inducement or reward for his doing or forbearing to do any act or for showing or forbearing to show any favour or disfavour to any person in relation to his principal's affairs or business, he shall be guilty of an offence under that section notwithstanding that he did not have the power, right or opportunity so to do, show or forbear or that he accepted the gratification without intending so to do, show or forbear or that he did not in fact so do, show or forbear or that such act, favour or disfavour was not in relation to his principal's affairs or business.

Acceptor of gratification to be guilty notwithstanding that purpose not carried out, etc.

(2) Where in any proceedings against any person for any offence under paragraph (b) of section 6 of this Act, it is proved that he corruptly gave, agreed to give or offered any gratification to any agent as an inducement or reward for doing or forbearing to do any act or for showing or forbearing to show any favour or disfavour to any person having reason to believe or suspect that such agent had the power, right or opportunity so to do, show or forbear and that such act, favour or disfavour was in relation to his principal's affairs or business, he shall be guilty of an offence under that section notwithstanding that such agent had no power, right or opportunity or that such act, favour or disfavour was not in relation to his principal's affairs or business.

10. A person —

(a) who, with intent to obtain from the Government or any public body a contract for performing any work, providing any service, doing anything, or

Corruptly procuring withdrawal of tenders.

supplying any article, material or substance, offers any gratification to any person who has made a tender for such contract, as an inducement or a reward for his withdrawing such tender; or

- (b) who solicits or accepts any gratification as an inducement or a reward for his withdrawing a tender made by him for such contract,

shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding seven years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

Bribery of
Member of
Parliament.

11. Any person —

- (a) who offers any gratification to a Member of Parliament as an inducement or reward for such Member's doing or forbearing to do any act in his capacity as such Member; or

- (b) who being a Member of Parliament solicits or accepts any gratification as an inducement or a reward for his doing or forbearing to do any act in his capacity as such Member,

shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding seven years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

Bribery of
member of public
body.

12. A person —

- (a) who offers any gratification to any member of a public body as an inducement or reward for —

- (i) such member's voting or abstaining from voting at any meeting of such public body in favour of or against any measure, resolution or question submitted to such public body; or

- (ii) such member's performing, or abstaining from performing, or his aid in procuring, expediting, delaying, hindering or preventing the performance of, any official act; or

- (iii) such member's aid in procuring or preventing the passing of any vote or the granting of any contract or advantage in favour of any person; or

(b) who, being a member of a public body, solicits or accepts any gratification as an inducement or a reward for any such act, or any such abstaining, as is referred to in subparagraphs (i), (ii) and (iii) of paragraph (a) of this section,

shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding seven years or to a fine not exceeding ten thousand dollars or to both such imprisonment and fine.

13. Where a court convicts any person of an offence committed by the acceptance of any gratification in contravention of any provision of this Act, then, if that gratification is a sum of money or if the value of that gratification can be assessed, the court shall, in addition to imposing on that person any other punishment, order him to pay as a penalty, within such time as may be specified in the order, a sum which is equal to the amount of that gratification or is, in the opinion of the court, the value of that gratification, and any such penalty shall be recoverable as a fine.

When penalty to be imposed in addition to other punishment.

14.—(1) Where any gratification has, in contravention of this Act, been given by any person to an agent, the principal may recover as a civil debt the amount or the money value thereof either from the agent or from the person who gave the gratification to the agent, and no conviction or acquittal of the defendant in respect of an offence under this Act shall operate as a bar to proceedings for the recovery of such amount or money value.

Principal may recover amount of secret gift.

(2) Nothing in this section shall be deemed to prejudice or affect any right which any principal may have under any written law or rule of law to recover from his agent any money or property.

15.—(1) The Director, any assistant director, any senior special investigator or any special investigator may without a warrant arrest any person who has been concerned in any offence under this Act or against whom a reasonable complaint has been made or credible information has been received or a reasonable suspicion exists of his having been so concerned.

Powers of arrest.

(2) The Director or any assistant director, senior special investigator or special investigator arresting a person under subsection (1) of this section may search such person and

CAP. 104 *Prevention of Corruption*

take possession of all articles found upon him which there is reason to believe were the fruits or other evidences of the crime, provided that no female shall be searched except by a female.

(3) Every person so arrested shall be taken to the Corrupt Practices Investigation Bureau or to a police station.

Powers of investigation.

Cap. 103.

16. In any case relating to the commission —

(a) of an offence under section 165 or under sections 213 to 215 of the Penal Code, or of any conspiracy to commit, or of any attempt to commit, or of any abetment of such an offence; or

(b) of an offence under this Act; or

(c) of any seizable offence under any written law which may be disclosed in the course of an investigation under this Act,

Cap. 113.

the Director, an assistant director, a senior special investigator or a special investigator may, without the order of the Public Prosecutor, exercise all or any of the special powers in relation to police investigations into a seizable offence given by the Criminal Procedure Code:

Provided that an investigation into an offence under the Penal Code shall be deemed to be a police investigation to which the provisions of section 121 of the Criminal Procedure Code shall apply in the same manner and to the same extent as if the Director or the assistant director, senior special investigator or special investigator concerned were a police officer.

Special powers of investigation.

17.—(1) Notwithstanding anything in any other law contained, the Public Prosecutor, if satisfied that there are reasonable grounds for suspecting that an offence under this Act has been committed, may, by order, authorise the Director or an assistant director or any police officer of or above the rank of assistant superintendent named in such order or any senior special investigator so named to make an investigation in the matter in such manner or mode as may be specified in such order. Such order may authorise the investigation of any bank account, share account, purchase account, expense account or any other account, or any safe deposit box in any bank, and shall be sufficient authority for the disclosure or production by any person of all or any information or accounts or documents or articles as may be required by the officer so authorised.

(2) Any person who fails to disclose such information or to produce such accounts or documents or articles to the person so authorised shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to a fine not exceeding two thousand dollars or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both such fine and imprisonment.

18. The Public Prosecutor may by order authorise the Director or an assistant director or a senior special investigator to exercise, in the case of any non-seizable offence, all or any of the special powers in relation to police investigations contained in Chapter XIII of the Criminal Procedure Code.

Special powers of investigation in non-seizable offences.

Cap. 113.

19.—(1) The Public Prosecutor may, if he considers that any evidence of the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or of a conspiracy to commit, or an attempt to commit, or an abetment of any such offence by a person in the service of the Government or of any department thereof or of a public body is likely to be found in any banker's book relating to such person, his wife or child or to a person reasonably believed by the Public Prosecutor to be a trustee or agent for such person, by order authorise the Director or any assistant director or any police officer of or above the rank of assistant superintendent named in such order or any senior special investigator so named to inspect any such book and the Director or assistant director or a police officer or senior special investigator so authorised may, at all reasonable times, enter the bank specified in such order and inspect such books kept therein and may take copies of any relevant entry in any such book.

Public Prosecutor's power to order inspection of bankers' books.
Cap. 103.

(2) For the purpose of this section —

“bank” means any company carrying on the business of bankers in Singapore incorporated by or under any written law or licensed under any written law and the Post Office Savings Bank;

“banker's book” includes any ledger, day book, cash book, account book or other book or document used in the ordinary course of the business of a bank.

20.—(1) In the course of any investigation or proceedings into or relating to an offence by any person in the service of the Government or of any department thereof or of any public body under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or a conspiracy to commit, or

Public Prosecutor's powers to obtain information.

Cap. 103.

an attempt to commit, or an abetment of any such offence, the Public Prosecutor may, notwithstanding anything in any other written law to the contrary, by written notice —

- (a) require any such person to furnish a sworn statement in writing enumerating all movable or immovable property belonging to or possessed by such person and by the spouse, sons and daughters of such person, and specifying the date on which each of the properties enumerated was acquired whether by way of purchase, gift, bequest, inheritance or otherwise;
- (b) require any such person to furnish a sworn statement in writing of any money or other property sent out of Singapore by him during such period as may be specified in the notice;
- (c) require any other person to furnish a sworn statement in writing enumerating all movable or immovable property belonging to or possessed by such person where the Public Prosecutor has reasonable grounds to believe that such information can assist the investigation;
- (d) require the Comptroller of Income Tax to furnish, as specified in the notice, all information available to such Comptroller relating to the affairs of such person or of the spouse or a son or daughter of such person, and to produce or furnish, as specified in the notice, any document or a certified copy of any document relating to such person, spouse, son or daughter which is in the possession or under the control of such Comptroller;
- (e) require the person in charge of any department, office or establishment of the Government, or the president, chairman, manager or chief executive officer of any public body to produce or furnish, as specified in the notice, any document or a certified copy of any document which is in his possession or under his control;
- (f) require the manager of any bank to give copies of the accounts of such person or of the spouse or a son or daughter of such person at the bank.

(2) Every person to whom a notice is sent by the Public Prosecutor under subsection (1) of this section shall, notwithstanding the provisions of any written law or any oath of secrecy to the contrary, comply with the terms of

that notice within such time as may be specified therein and any person who wilfully neglects or fails so to comply shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to a fine not exceeding two thousand dollars or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both such fine and imprisonment.

21.—(1) Whenever it appears to any Magistrate or to the Director upon information and after such inquiry as he thinks necessary that there is reasonable cause to believe that in any place there is any document containing any evidence of the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or any article or property relating to the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or of a conspiracy to commit, or an attempt to commit, or an abetment of any such offence, such Magistrate or the Director may, by warrant directed to any assistant director, police officer, senior special investigator or special investigator, empower such assistant director or officer or investigator to enter such place by force if necessary and there to search for, seize and detain any such document, article or property.

Powers of search and seizure.

Cap. 103.

(2) Whenever it appears to the Director, or any assistant director, or any police officer not below the rank of inspector, or any senior special investigator or special investigator that there is reasonable cause to believe that in any place there is concealed or deposited any document containing evidence of the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or any article or property relating to the commission of an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or of a conspiracy to commit, or an attempt to commit or an abetment of any such offence and the Director, or such assistant director, police officer or special investigator has reasonable grounds for believing that by reason of the delay in obtaining a search warrant the object of the search is likely to be frustrated, he may exercise in and in respect of such place all the powers mentioned in subsection (1) of this section in as full and ample a manner as if he were empowered to do so by warrant issued under the said subsection.

Cap. 103.

22. In any civil or criminal proceeding under this Act evidence shall not be admissible to show that any such gratification as is mentioned in this Act is customary in any profession, trade, vocation or calling.

Evidence of custom inadmissible.

Evidence of pecuniary resources or property.
Cap. 103.

23.—(1) In any trial or inquiry by a court into an offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or into a conspiracy to commit, or attempt to commit, or an abetment of any such offence the fact that an accused person is in possession, for which he cannot satisfactorily account, of pecuniary resources or property disproportionate to his known sources of income, or that he had, at or about the time of the alleged offence, obtained an accretion to his pecuniary resources or property for which he cannot satisfactorily account, may be proved and may be taken into consideration by the court as corroborating the testimony of any witness in such trial or inquiry that such accused person accepted or obtained or agreed to accept or attempted to obtain any gratification and as showing that such gratification was accepted or obtained or agreed to be accepted or attempted to be obtained corruptly as an inducement or reward.

(2) An accused person shall, for the purposes of subsection (1) of this section, be deemed to be in possession of resources or property or to have obtained an accretion thereto where such resources or property are held or such accretion is obtained by any other person whom, having regard to his relationship to the accused person or to any other circumstances, there is reason to believe to be holding such resources or property or to have obtained such accretion in trust for or on behalf of such accused person or as a gift from such accused person.

Evidence of accomplice.

24. Notwithstanding any rule of law or written law to the contrary, no witness shall, in any such trial or inquiry as is referred to in section 23 of this Act, be presumed to be unworthy of credit by reason only of any payment or delivery by him or on his behalf of any gratification to an agent or member of a public body.

Obstruction of search.

25. Any person who —

- (a) refuses the Director, any assistant director, police officer, senior special investigator or special investigator authorised to enter or search, access to any place; or
- (b) assaults, obstructs, hinders or delays him in effecting any entrance which he is entitled to effect under this Act, or in the execution of any duty imposed or power conferred by this Act; or

- (c) fails to comply with any lawful demands of the Director, an assistant director, a police officer, senior special investigator or special investigator in the execution of his duty under this Act; or
- (d) refuses or neglects to give any information which may reasonably be required of him and which he has it in his power to give,

shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to a fine not exceeding two thousand dollars or to imprisonment for a term not exceeding one year or to both such fine and imprisonment.

26. Every person required by the Director, an assistant director, a police officer, senior special investigator or special investigator to give any information on any subject which it is the Director's or such assistant director's, police officer's or investigator's duty to inquire into under this Act and which it is in his power to give, shall be legally bound to give such information.

Legal obligation to give information.

27. Whoever abets, within the meaning of the Penal Code —

Abetment of offences. Cap. 103.

- (a) the commission of an offence under this Act; or
- (b) the commission outside Singapore of any act, in relation to the affairs or business or on behalf of a principal residing in Singapore, which if committed in Singapore would be an offence under this Act,

shall be deemed to have committed the offence and shall be liable on conviction to be punished with the punishment provided for such offence.

28. Whoever attempts to commit an offence punishable under this Act shall be deemed to have committed the offence and shall be liable on conviction to be punished with the punishment provided for such offence.

Attempts.

29. Whoever is a party to a criminal conspiracy, within the meaning of the Penal Code, to commit an offence under this Act shall be deemed to have committed the offence and shall be liable on conviction to be punished with the punishment provided for such offence.

Conspiracy. Cap. 103.

30.—(1) Every offence under this Act shall be deemed to be a seizable offence for the purposes of the Criminal Procedure Code.

Offences to be seizable. Cap. 113.

(2) A public officer to whom any gratification is corruptly given or offered shall arrest the person who gives or offers such gratification to him and make over the person so arrested to the nearest police station and if he fails to do so without reasonable excuse he shall be guilty of an offence under this Act and shall be liable on conviction to imprisonment for a term not exceeding six months or to a fine not exceeding five hundred dollars or to both such imprisonment and fine.

Prosecutions to be instituted with consent of Public Prosecutor.

District Court to have jurisdiction to try offences under this Act.

Examination of offenders.

Cap. 103.

Protection of informers.

31. A prosecution under this Act shall not be instituted except by or with the consent of the Public Prosecutor.

32. Notwithstanding the provisions of any written law to the contrary, a District Court shall have jurisdiction to try any offence under this Act and to award the full punishment for such offence.

33.—(1) Whenever two or more persons are charged with any offence under this Act or under sections 161 to 165 or 213 to 215 of the Penal Code or with a conspiracy to commit, or an attempt to commit, or an abetment of any such offence, the court may require one or more of them to give evidence as a witness or witnesses for the prosecution.

(2) Any such person who refuses to be sworn or to answer any lawful question shall be dealt with in the same manner as witnesses so refusing may by law be dealt with by a Magistrate's Court or District Court, as the case may be.

(3) Every person so required to give evidence, who in the opinion of the court makes true and full discovery of all things as to which he is lawfully examined, shall be entitled to receive a certificate of indemnity under the hand of the Magistrate or Judge, as the case may be, stating that he has made a true and full discovery of all things as to which he was examined, and such certificate shall be a bar to all legal proceedings against him in respect of all such things as aforesaid.

34.—(1) Except as hereinafter provided, no complaint as to an offence under this Act shall be admitted in evidence in any civil or criminal proceeding whatsoever, and no witness shall be obliged or permitted to disclose the name or address of any informer, or state any matter which might lead to his discovery.

(2) If any books, documents or papers which are in evidence or liable to inspection in any civil or criminal proceeding whatsoever contain any entry in which any

informer is named or described or which might lead to his discovery, the court before which the proceeding is had shall cause all such passages to be concealed from view or to be obliterated so far as is necessary to protect the informer from discovery, but no further.

(3) If on a trial for any offence under this Act the court, after full inquiry into the case, is of opinion that the informer wilfully made in his complaint a material statement which he knew or believed to be false or did not believe to be true, or if in any other proceeding the court is of opinion that justice cannot be fully done between the parties thereto without the discovery of the informer, the court may require the production of the original complaint, if in writing, and permit inquiry and require full disclosure concerning the informer.

35.—(1) The provisions of this Act have effect, in relation to citizens of Singapore, outside as well as within Singapore; and where an offence under this Act is committed by a citizen of Singapore in any place outside Singapore, he may be dealt with in respect of such offence as if it had been committed within Singapore.

Liability of citizens of Singapore for offences committed outside Singapore.

(2) Any proceedings against any person under this section which would be a bar to subsequent proceedings against such person for the same offence, if such offence had been committed in Singapore, shall be a bar to further proceedings against him, under any written law for the time being in force relating to the extradition of persons, in respect of the same offence outside Singapore.

